

متن پرسش

با تقدیم سلام: در تکمیل بحث عین ثابت‌ه گاهی ریشه سوالات به نوع نگاه ما برمی‌گردد همه می‌پرسیم چطور ممکن است عین ثابت‌ه ی کسی فقر را انتخاب کند اما کسی نمی‌پرسد چطور عین ثابت‌ه کسی ثروتی را انتخاب کرده که منجر به کفرش شده، با تعجب بسیار می‌پرسیم چطور عین ثابت‌ه ی کسی رحم زناکار را انتخاب کرده اما نمی‌پرسیم چطور رحم غیبت‌کننده را انتخاب کرده غیبتی که از ۳۶ بار زنا بدتر است و اعجاب ما باید چند برابر باشد. اگر معیار، حقیر بودن است که رحم دومی حقیرتر باید باشد گاهی زنا و فقر و صورت نازیبا و غصه‌ای جسمی را بد می‌دانیم چون جامعه اینها را بد می‌داند و اگر وارد جامعه‌ای شویم که اینها را نه تنها بد که نعمت می‌داند این سوالات هم منتفی می‌شوند ثانیاً طبع انسان نارضایتی و اعتراض است ما به نعمتها هم اعتراض داریم اوائل خوشحالیم ولی در ادامه کار به انکار می‌کشد یعنی نارضایتی ثالثاً شاید جواب این سوال که چرا برخی از ما همسران با ایمان یا خانواده بزرگان را انتخاب نکردیم یا چرا نجفی قوچانی در خانه ی قاضی به دنیا نیامد این باشد که اتفاقاً گاهی چون ایمان را انتخاب کرده ایم باید کنار همسر بد و در خانواده ی بد باشیم چون اگر با این شخصیت و ضعفها در خانه بزرگان بودیم شاید خوبیهایی داشتیم اما چون تقلیدی بود ارزش کمی داشت ولی در خانواده معمولی این شخصیت خودش را مجبور به جستجو و تعمق می‌بیند و به عالی‌ترین درجات می‌رسد البته نگاههای دقیق‌تری در این میان هست. درست است جناب استاد؟ ۲. عین ثابت‌ه در عین یک سری اختیارها اما قدر و اندازه اش معلول اختیارش نبوده درست است؟ عین ثابت‌ه یعنی شخصیتی با این میزان هوش و یا ظرفیت حافظه و خیال و... این را خدا بدون اختیار ما خلق کرده. یعنی اختیار تام نداریم درست است حضرت استاد؟ سپاس بسیار

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- خوب است ۲- همین‌طور که عرض شد عین ثابت‌هی هر شخص، حدّ ذاتی امکان آن است و از این جهت تنها وجود علمی دارد و در علم خداوند است و خداوند آن وجود علمی را با خطاب «کن» یعنی باش، وجود می‌دهد. پیشنهاد می‌شود در این مورد علاوه بر مقاله‌ی «عین ثابت‌ه»، مباحثی که در شرح سوره‌ی حمد حضرت امام و شرح کتاب «مصباح الهدایه» ایشان شد را دنبال فرمایید. موفق باشید